

Sygn. akt: I C 266/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lutego 2012 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Witold Cieślik

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 08 lutego 2012 w Lubinie

sprawy z powództwa I. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki I. S. kwotę 30.000 złotych (trzydzieści tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 marca 2010 r. do dnia zapłaty,

II. ustala, że strona pozwana będzie ponosić odpowiedzialność względem powódki za dalsze mogące się ujawnić w przyszłości skutki zdarzenia z dnia 14 grudnia 2009 r.,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.317,00 tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Lubinie) kwotę 274,55 złotych tytułem kosztów sądowych, wydatkowanych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 266/11

UZASADNIENIE

Powódka I. S. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 30 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.03.2010 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a także ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 14.12.2009 r. po dokonaniu operacji bankowej, wychodząc z budynku (...) Banku (...) S.A. Oddział I w L. przy Al. (...), poślizgnęła się na zewnętrznych schodach wyjściowych, które były śliskie, oblodzone i pokryte warstwą padającego śniegu, wskutek czego straciła równowagę, upadła na górnym stopniu schodów i bezwładnie stoczyła się w dół po stopniach. Wskazała także, iż bezpośrednio po powyższym zdarzeniu została przewieziona karetką pogotowia ratunkowego do Szpitala im. (...) w L. na Oddział (...) Urazowej i Ortopedyczny, gdzie stwierdzono u niej złamanie kostek podudzia prawego, następnie złamanie to nastawiono i ustabilizowano dwoma śrubami kostkowymi i prętem R., stosując również opatrunek gipsowy. Powódka argumentowała poza tym, że została wypisana ze szpitala w dniu 18.12.2009 r. z zakazem obciążania złamanej kończyny i zaleceniem przyjmowania leków, a następnie w dniu 07.04.2010 r. usunięto jej zespolenie po leczeniu operacyjnym, zaś usunięcie dwóch śrub i pręta R. nastąpiło w dniu 08.04.2010 r. Uzasadniała również, iż doznane przez nią obrażenia zmusiły ją do długotrwałego leczenia i rehabilitacji, nie mogła ona przez dłuższy czas chodzić, a następnie przez długi okres czasu poruszała się o kulach, do dnia dzisiejszego leczy się ortopedycznie, odczuwa dolegliwości bólowe, co znacznie utrudnia jej funkcjonowanie zarówno w życiu codziennym jak i zawodowym.

Podniosła nadto, że w piśmie z dnia 27.01.2010 r. wezwała (...) Bank (...) Oddział I w L. do zapłaty 30 000 zł tytułem zadośćuczynienia, zaś strona pozwana jako ubezpieczyciel banku odmówił wypłaty dochodzonego świadczenia wskazując, że jej upadek był nieszczęśliwym wypadkiem, a schody były w należyтым stanie, gdyż (...) S.A. Oddział w L. zawarł umowę o utrzymanie w należyтым stanie budynku tego banku z profesjonalnym podmiotem – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., natomiast powyższa firma po wezwaniu do zapłaty zadośćuczynienia na rzecz powódki poinformowała, że jest ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Zdaniem powódki, odpowiedzialność za wypadek z dnia 14.12.2009 r. ponosi (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., gdyż powódka poślizgnęła się na śniegu i lodzie zalegających na schodach, które powinny być przez tę firmę uprzątnięte, zresztą nawet gdyby odpowiedzialność deliktową ponosił (...) S.A. Oddział I w L., to i tak właściwym do naprawienia powstałej szkody byłby pozwany zakład ubezpieczeń, który był ubezpieczycielem w zakresie odpowiedzialności cywilnej obu podmiotów. Według powódki, dochodzona przez nią kwota zadośćuczynienia jest współmierna do doznanej przez nią krzywdy wskutek zdarzenia z dnia 14.12.2009 r., za które strona pozwana ponosi odpowiedzialność.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podała, że firma (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. miała wykupione ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością i posiadany mieniem, jednak warunkiem wypłaty świadczenia z tytułu powyższej polisy OC jest wykazanie winy ubezpieczonemu. Wskazała także, iż z ustaleń poczynionych w toku postępowania likwidacyjnego wynikało, że w chwili wypadku padał drobny śnieg, a powódka poślizgnęła się na górnych stopniach. Argumentowała również, iż usuwaniem śniegu i gołolodzie na schodach wejściowych zajmowała się pracownica spółki od godz. 7.30 do 12.00, natomiast prawidłowość wykonanych prac była na bieżąco oceniana przez Bank (...) S.A. Strona pozwana podniosła nadto, że przedmiotowe schody były podgrzewane i nie wymagały usuwania lodu, były także kilkakrotnie posypywane pisakiem dla zabezpieczenia przed poślizgnięciem, a po obu stronach schodów umieszczone są poręcze ułatwiające poruszanie się po tych schodach. Według strony pozwanej brak zatem podstaw do stwierdzenia, iż firma porządkująca nie wykonała swoich obowiązków, czy też nie dochowała należytej staranności przy wykonywaniu obowiązków wynikających z umowy dotyczącej utrzymania w czystości, a co za tym idzie brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności ubezpieczyciela. Z ostrożności procesowej podniosła, że dochodzona przez powódkę kwota zadośćuczynienia jest rażąco zawyżona i nieadekwatna do doznanej przez nią krzywdy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14.12.2009 r. około godz. 16.00 w L. powódka I. S., po dokonaniu operacji bankowej, wychodząc z budynku (...) Banku (...) S.A. Oddział I w L. przy al. (...) poślizgnęła się na oblodzonych i pokrytych śniegiem zewnętrznych schodach wyjściowych z tego budynku, straciła równowagę i stoczyła się z górnego stopnia schodów w dół po stopniach, doznając urazu podudzia prawego.

dowód: zeznania świadków: B. N. k 65

J. R. k 65

R. P. k 66

E. K. k 69

Ł. T. k 69

przesłuchanie powódki I. S. k 94

Bezpośrednio po tym zdarzeniu została przewieziona karetką pogotowia ratunkowego do Szpitala im. (...) w L. na Oddział (...) Urazowej i Ortopedyczny, gdzie stwierdzono u niej złamanie kostek podudzia prawego, które nastawiono i ustabilizowano dwoma śrubami kostkowymi i prętem R., a kończyń unieruchomiono opatrunkiem gipsowym.

Powódka po czterodniowym pobycie w szpitalu została wypisana do domu z zaleceniem nieobciążania kończyny, dalszego leczenia ortopedycznego i farmakologicznego. Powódka nosiła opatrunek gipsowy przez 5 tygodni, zaś po zdjęciu gipsu utrzymywał się przez dłuższy okres obrzęk podudzia prawego wymagający leczenia przeciwobrzękowego. Następnie przechodziła w okresie od 15.02.2010 r. do 23.06.2010 r. rehabilitację, leczyła się również w poradni ortopedycznej w L.. W okresie od 07.04.2010 r. do 08.04.2010 r. ponownie była hospitalizowana w celu usunięcia prętów R. oraz dwóch śrub. Powódka po wypadku przebywała na zasiłku chorobowym przez okres sześciu miesięcy oraz przez okres dalszych trzech miesięcy pobierała świadczenie rehabilitacyjne, po czym w dniu 14.09.2010 r. powróciła do pracy. Obecnie powódka nadal odczuwa codzienne dolegliwości bólowe prawego stawu skokowego w przypadku rozpoczęcia chodzenia, w związku ze zmianą pogody i po dłuższym chodzeniu, nadto występują u niej stałe obrzęki łydki prawej, przez co w dalszym ciągu pozostaje pod opieką poradni ortopedycznej, przechodzi rehabilitację i występujące bóle leczy farmakologicznie.

dowód: akta szkody nr (...)

kserokopia kart informacyjnych z leczenia szpitalnego k 15 – 16

pismo Pogotowia (...) w L. z dnia 11.07.2011 r. i 18.07.2011 r.

wraz z karta zlecenia wyjazdu Pogotowia (...) k 53 – 54, 60

opinia sądowo – lekarska k 76 – 78

zeznania świadków: B. N. k 65

J. R. k 65

R. P. k 66

E. K. k 69

Ł. T. k 69

przesłuchanie powódki I. S. k 94

W chwili wypadku powódki obowiązek utrzymania porządku na terenie budynku powyższego banku i terenu przyległego, w tym odśnieżania spoczywał na firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. na podstawie stosownej umowy w tym względzie zawartej z (...) Bank (...) S.A. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. jak również (...) Bank (...) S.A. Oddział I w L. były wówczas ubezpieczone w zakresie odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą i posiadany mieniem u strony pozwanej (...) S.A. w W..

dowód: akta szkody nr (...)

Pracownica firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zajmowała się porządkowaniem terenu przyległego do budynku banku oraz schodów wejściowych do tego budynku w godzinach od 8.00 do godz. 11.00 każdego dnia. W zimie osoba zajmująca się porządkowaniem schodów w przypadku występowania mrozów i opadów śniegu posypywała te schody piaskiem i solą oraz uprzątała zalegający śnieg. W sytuacji kiedy występowały opady śniegu po godz. 11.00 pracownica firmy, której zlecono czynności porządkowe odśnieżała dopiero w dniu następnym w godzinach swojej pracy. Przedmiotowe schody są pokryte kafelkami i są podgrzewane, zaś po obu przeciwległych stronach zamontowane są poręcze. Mimo istniejącego systemu podgrzewania schodów, wymagają one odśnieżania, gdyż zalegający śnieg, topiąc się zmienia się w śliskie błoto pośniegowe, które należy usunąć.

dowód: akta szkody nr (...)

zeznania świadka A. D. k 65 – 66

W dniu 14.12.2009 r. w L. było mroźno i występowały opady śniegu. W chwili wypadku powódki około godz. 16.00 na przedmiotowych schodach wejściowych do banku zalegał śnieg, a schody były śliskie.

dowód: zeznania świadków: B. N. k 65

J. R. k 65

R. P. k 66

E. K. k 69

Ł. T. k 69

przesłuchanie powódki I. S. k 94

Powódki pismem z dnia 28.01.2010 r. poinformowała (...) S.A. Oddział I w L. o wypadku, który miał miejsce w dniu 14.12.2009 r. oraz opisała okoliczności zdarzenia, a także uraz którego doznała i przebieg leczenia. Jednocześnie zwróciła się o zapłatę na swoją rzecz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 30 000 zł. (...) S.A. Oddział I w L. powiadomił o zgłoszeniu roszczenia stroną pozwaną (...) S.A. w W., jako swojego ubezpieczyciela w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Strona pozwana w piśmie z dnia 01.03.2010 r. poinformowała powódkę o odmowie wypłaty świadczenia z uwagi na to, że bank nie ponosi odpowiedzialności za wystąpienie nieszczęśliwego wypadku, w którym doznała ona urazu, gdyż zarówno podest jak i schody były w należytym stanie, schody te są podgrzewane i mają po obu stronach poręcze ułatwiające poruszanie się osobom wchodzącym i schodzącym, dlatego też nie sposób przypisać pracownikom (...) S.A. zaniedbań w związku z powstałym zdarzeniem, tym bardziej, iż Oddział I (...) S.A. w L. zawarł umowę z firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., której przedmiotem jest utrzymywanie w należytym stanie terenu placówki tego banku.

Powódka w piśmie z dnia 18.03.2010 r. zwróciła się do firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. o zapłatę na jej rzecz kwoty 30 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, opisując przebieg zdarzenia z dnia 14.12.2009 r. oraz uraz i przebieg leczenia. W odpowiedzi powyższa spółka powiadomiła powódkę o tym, że posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A. w W.. Pismem z dnia 13.08.2010 r. pozwany zakład ubezpieczeń poinformował powódkę o tym, że zebrana w sprawie dokumentacja nie pozwala na przyjęcie ochrony ubezpieczeniowej za skutki przedmiotowego zdarzenia w ramach zawartej przez (...) Sp. z o.o. umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Natomiast w piśmie z dnia 29.12.2010 r. strona pozwana ponownie odmówiła uznania odpowiedzialności za skutki przedmiotowego zdarzenia z uwagi na to, że brak jest podstaw do stwierdzenia, że firma (...) nie dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu swoich obowiązków usuwania śliskości, a więc że dopuściła się czynu niedozwolonego.

Powódka pismem z dnia 07.01.2011 r. wezwała stroną pozwaną do zapłaty kwoty 30 000 zł tytułem zadośćuczynienia w terminie do dnia 16.01.2011 r., jednak bezskutecznie.

dowód: akta szkody nr (...)

pismo (...) Sp. z o.o. w P. k 21

wezwanie do zapłaty z dnia 07.01.2011 r. k 26

Wskutek zdarzenia z dnia 14.12.2009 r. powódka doznała złamania dwukostkowego goleni prawej z uszkodzeniem więzozrostu strzałkowo – piszczelowego wymagającego leczenia operacyjnego, a złamanie to zostało wygojone ze zmianami zniekształcającymi i znacznym ograniczeniem ruchów w obu stawach skokowych i wikłane obrzękiem limfatycznym podudzia prawego. Skutki przebytego złamania w obrębie stawu skokowego prawego są znaczące z bólami po wstawaniu z łóżka, ograniczeniem możliwości dłuższego chodzenia, niemożności wykonania przysiadu i

klęku. W związku z urazem zaistniałym wskutek przedmiotowego wypadku u powódki wystąpił trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 20%.

W przyszłości zmiany zniekształcające w stawie skokowym górnym mogą nasilić się, powodując dalsze ograniczenie ruchów i nasilając dolegliwości bólowe.

dowód: opinia sądowo – lekarska k 76 – 78

Powódka w chwili powyższego zdarzenia liczyła 46 lat i prowadziła działalność gospodarczą w zakresie usług porządkowych. W trakcie przebywania na zasiłku chorobowym i świadczeniu rehabilitacyjnym powódka nie mogła samodzielnie wykonywać zleconych czynności porządkowych i musiała zatrudnić pracownika. Obecnie powódka nadal wykonuje usługi porządkowe, uzyskując z tego tytułu dochody w wysokości 3 800 zł brutto, nie ma nikogo na utrzymaniu. Wskutek doznanego urazu ograniczyła wykonywanie pracy poprzez zmniejszenie ilości sprzątaných obiektów i nie sprząta już terenów zewnętrznych.

dowód: przesłuchanie powódki I. S. k 94

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie roszczenie powódki o zadośćuczynienie związane było z krzywdą doznaną przez nią wskutek zdarzenia z dnia 14.12.2009 r. Powódka wywodziła swoje roszczenie odszkodowawcze z tytułu odpowiedzialności deliktowej podmiotu odpowiedzialnego za zaniedbania w odpowiednim utrzymaniu porządku na schodach wejściowych do budynku banku (...) S.A. Oddział I w L., co skutkowało zagrożeniem dla zdrowia osób wchodzących i wychodzących z banku, zaś roszczenie to skierowała wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń, który udzielał ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej zarówno oddziałowi banku w L., jak i firmie, której zlecono utrzymanie porządku na terenie placówki banku i w jej najbliższym otoczeniu. Natomiast strona pozwana, będąca ubezpieczycielem obu powyższych podmiotów, kwestionowała okoliczność powstania odpowiedzialności cywilnej wobec powódki i istnienie obowiązku zadośćuczynienia za doznaną przez nią krzywdę wynikającą z nieszczęśliwego wypadku, któremu uległa. Decydujące znaczenie dla oceny zasadności roszczenia powódki miała zatem kwestia powstania odpowiedzialności deliktowej za zdarzenie z dnia 14.12.2009 r. chociażby jednego z podmiotów ubezpieczonych u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej.

Zgodnie z art. 822§1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

W przedmiotowej sprawie poza sporem stron pozostawała okoliczność, że w dniu wypadku powódki stroną pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zarówno z (...) S.A. Oddział I w L. jak i z (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. w zakresie szkód powstałych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością gospodarczą i posiadanym mieniem. Tym samym strona pozwana udzielała ochrony ubezpieczeniowej powyższym spółkom z tytułu ich odpowiedzialności deliktowej, przyjmując na siebie obowiązek wypłaty świadczeń odszkodowawczych osobom poszkodowanym. Niemniej jednak konieczną przesłanką powstania odpowiedzialności pozwanego zakładu ubezpieczeń wobec powódki jest istnienie obowiązku odszkodowawczego z tytułu czynu niedozwolonego jednej z powyższych spółek.

Powstanie odpowiedzialności deliktowej uzależnione jest od łącznego występowania trzech przesłanek takich jak: zdarzenie, z którym ustawa wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody i związek przyczynowy między powyższym zdarzeniem a szkodą. Podstawową kwestią umożliwiającą przypisanie określonemu podmiotowi odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego w niniejszej sprawie jest zatem ustalenie takich okoliczności zdarzenia z dnia 14.12.2009 r., które w świetle przepisów prawa kwalifikowałyby je jako delikt – czyn niedozwolony.

Z opisu powyższego zdarzenia podanego przez powódkę wynika, że około godz. 16.00, wychodząc z budynku banku (...) S.A. Oddział I w L. przy Al. (...), poślizgnęła się na oblodzonych, pokrytych warstwą śniegu schodach wejściowych do tego budynku wskutek czego upadła i doznała złamania kostek podudzia prawego. Oznacza to, że powódka odpowiedzialność odszkodowawczą wiąże z pozostawieniem powyższych schodów w nienależytym stanie – nieodśnieżenie oblodzonych, śliskich schodów, co stwarzało zagrożenie dla zdrowia klientów banku. Nie ulega wątpliwości, że właściciel budynku, w tym przypadku (...) S.A. Oddział I w L., obowiązany jest do zachowania budynku i terenu przyległego w odpowiednim do istniejących warunków technicznych i pogodowych stanie, nie stwarzającym zagrożenia dla zdrowia i życia osób postronnych, a zwłaszcza klientów placówki bankowej. Jeżeli dopuści się zaniedbań w tym względzie np. poprzez nieodśnieżenie oblodzonych, śliskich schodów, przez co grożą poślizgnięciem się przechodzących osób i ich upadkiem, to w przypadku zajścia takiego zdarzenia i powstałej szkody ponosić będzie odpowiedzialność deliktową na zasadzie winy określoną w art. 415 k.c. Niemniej jednak właściciel budynku może wyłączyć swoją odpowiedzialność za zaniedbania związane z utrzymaniem porządku i czystości w budynku i terenie przyległym, zlecając wykonywanie czynności porządkowych i dbałości o odpowiedni stan terenu obiektu profesjonalistom. Wówczas podmiot zawodowo trudniący się wykonywaniem takich czynności ponosić będzie odpowiedzialność za skutki swoich zaniedbań, które doprowadziły do powstania szkody.

Na podstawie art. 429 k.c. kto powierza wykonywanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swojej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

W niniejszej sprawie poza sporem stron pozostawała okoliczność, że (...) S.A. powierzył na podstawie stosownej umowy utrzymywanie w należytym stanie m.in. przedmiotowego budynku firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Powyższa spółka jest profesjonalnym podmiotem trudniącym się działalnością gospodarczą w zakresie sprzątnięcia i czyszczenia obiektów, zatem do jej obowiązków należało również utrzymanie w odpowiednim stanie schodów wejściowych do banku. Dlatego też odpowiedzialność deliktową w przypadku zaniedbań w utrzymaniu odpowiedniego stanu przedmiotowego obiektu wymagającego sprzątnięcia i czyszczenia i powstałej stąd szkody ponosi właśnie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

Z opisu przebiegu zdarzenia z dnia 14.12.2009 r. podanego przez powódkę wynika, że około godz. 16.00 schody wejściowe do banku, na których się poślizgnęła były oblodzone i pokryte warstwą śniegu, a nadto nie były posypane piaskiem. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka R. P., który bezpośrednio po wypadku wezwał karetkę pogotowia, jak również przez pracowników pogotowia ratunkowego przybyłych na miejsce zdarzenia E. K. i Ł. T.. Wyżej wymienieni świadkowie podali, że dzień był mroźny, a przedmiotowe schody były bardzo śliskie, pokryte śniegiem, co utrudniało poruszanie się po nich. Ponadto z zeznań A. D. – pracownicy firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., wynika, że wykonywała ona czynności z zakresu sprzątnięcia i czyszczenia terenu przyległego do budynku banku i schodów wejściowych codziennie w godz. od 8.00 do 11.00 niezależnie od pory roku i warunków pogodowych. W porze zimowej zajmowała się odśnieżaniem m.in. schodów wejściowych jednak wyłącznie do godz. 11.00, zaś w przypadku dodatkowych opadów śniegu po godzinach jej pracy, uprzątała zalegający śnieg dopiero nazajutrz. Wskazała również w swoich zeznaniach, iż mimo tego, że przedmiotowe schody są podgrzewane, to topniejący śnieg zmienia się w błoto pośniegowe, wymagające odśnieżenia. Zeznania A. D. wskazują na to, że między zakończeniem jej pracy o godz. 11.00 do zamknięcia banku, niezależnie od warunków pogodowych schody wejściowe do budynku nie były odśnieżane, zaś system podgrzewania tych schodów był niewystarczający, bowiem zalegające błoto pośniegowe również powodowało, że powierzchnia schodów była śliska. W ocenie Sądu, taka praktyka utrzymywania czystości i porządku na schodach wejściowych do banku powodowała, iż w okresie kilku godzin od zakończenia wykonywania czynności porządkowych przez pracownicę firmy (...) Sp. z o.o. powyższe schody, przy występujących opadach, nie były odśnieżane aż do dnia następnego, co powodowało zagrożenie dla zdrowia osób wchodzących i wychodzących z banku. W przypadku powódki, między jej poślizgnięciem i upadkiem na schodach około godz. 16.00 a zakończeniem prac porządkowych o godz. 11.00 minęło 5 godzin. W tym okresie wystąpiły opady śniegu, który zalegając na podgrzewanych schodach, zmieniał się w błoto pośniegowe, przymarzające na skutek panującego wówczas mrozu. Powyższe okoliczności

sprawy, iż schody wejściowe do banku były bardzo śliskie, co groziło poślizgnięciem się i upadkiem klientów banku. Sąd uznał zatem, że dopuszczenie do nienależytego stanu tych schodów, zagrażającego zdrowiu postronnych osób, w tym powódki, jest skutkiem niewłaściwego wykonania powierzonych czynności w zakresie utrzymania porządku w budynku banku i terenie przyległym przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Tym samym, powyższa spółka ponosi odpowiedzialność deliktową wobec powódki na zasadzie art. 415 k.c., zaś strona pozwana obowiązana jest do wypłaty świadczeń odszkodowawczych za spółkę obowiązana do naprawienia szkody w związku z umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Wraz z ustaleniem odpowiedzialności strony pozwanej wobec powódki należy odnieść się do jej roszczenia odszkodowawczego z tytułu zadośćuczynienia.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy) stanowiącej rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przezwycięzenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Wprawdzie przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi powinien kierować się Sąd przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia, to jednak odpowiednie wskazówki w zakresie określania wysokości takiego świadczenia pieniężnego zostały wypracowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie prawa. Charakter szkody niemajątkowej decyduje o jej niewymierności, jednak biorąc pod uwagę, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień fizycznych i psychicznych przez zobowiązanego do odszkodowania, to odpowiednia suma powinna być pochodną wielkości doznanej krzywdy i przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość zasądzonej kwoty powinna być umiarkowana przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar krzywdy. Przesłanki, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia zostały wskazane w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Decydujące znaczenie powinien mieć rozmiar doznanej szkody niemajątkowej przejawiający się rodzajem uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego, a także ujemne skutki zdrowotne w przyszłości (por. wyrok SN z dnia 27 lutego 2004 r. V CK 282/03, wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r. II CK 131/03). Ponadto wysokość świadczenia z tytułu zadośćuczynienia nie powinna być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., sygn. akt III CKN 427/00).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentacji lekarskiej powódki zawartej w aktach szkody nr (...) i opinii sądowo – lekarskiej wskazuje na to, że powódka wskutek zdarzenia z dnia 14.12.2009 r. doznała złamania dwukostkowego goleni prawej z uszkodzeniem więzozrostu strzałkowo – piszczelowego. Doznany uraz wymagał leczenia operacyjnego, w trakcie którego złamanie zespolono przy użyciu dwóch śrub i pręta R., zaś kończynę unieruchomiono opatrunkiem gipsowym. Powódka dwukrotnie była hospitalizowana. Z doznanym urazem wiązały się dolegliwości bólowe, które wymagały leczenia farmakologicznego, stanowiąc istotny dyskomfort psychiczny. Nadto powódka przeszła wielomiesięczne leczenie ortopedyczne i rehabilitacyjne. Co więcej, przebyty uraz skutkuje zmianami zniekształcającymi i znacznym ograniczeniem ruchów w obu stawach skokowych, wklane obrzękiem limfatycznym podudzia prawego. Powódka nadal odczuwa dolegliwości bólowe po wstaniu z łóżka i dłuższym chodzeniu. Pojawiające się bóle nadal wymagają leczenia farmakologicznego, a ograniczenia w swobodnym poruszaniu się powódki wymagają dalszej rehabilitacji. Wskutek przebytego urazu powódka musiała ograniczyć swoją aktywność zawodową i osobistą, co z całą pewnością pogłębia rozmiar jej krzywdy. Ponadto, jak wynika z opinii biegłego sądowego lekarza, powódka wskutek zdarzenia z dnia 14.12.2009 r. doznała urazu powodującego u niej trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 20%, a skutki urazu będzie ona odczuwała również w przyszłości. Sąd uznał powyższą opinię biegłego sądowego za przydatną w sprawie, gdyż została sporządzona w sposób rzetelny, profesjonalny i w całości odpowiadała na stawiane zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powódki po wypadku, konieczność hospitalizacji, długotrwałość leczenia i rehabilitacji, stopień natężenia dolegliwości bólowych, wystąpienie trwałego uszczerbku na zdrowiu, ujemne następstwa dla jej sytuacji życiowej, Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 30 000 zł. Nadto powyższa kwota nie jest nadmierna i odpowiada przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Dlatego też strona pozwana obowiązana jest do zapłaty powyższej kwoty w rozmiarze dochodzonym przez powódkę w pozwie.

Sąd ustalił również odpowiedzialność strony pozwanej względem powódki na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 14.12.2009 r., zgodnie z art. 189 k.p.c. Jak wynika z opinii sądowno – lekarskiej wskutek doznanego przez powódkę urazu w przyszłości mogą nasilić się zmiany zniekształcające, głównie w stawie skokowym górnym powodujące dalsze ograniczenie ruchów i nasilające dolegliwości bólowe. Tym samym ujemne skutki zdrowotne wynikające z powyższego zdarzenia mogą w przyszłości się pogłębiać.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone, na podstawie art. 481§1 i §2 k.c., od dnia 19.03.2010 r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu, gdyż upłynął już wówczas termin do wypłaty świadczeń odszkodowawczych przez ubezpieczyciela po zgłoszeniu szkody z przedmiotowego zdarzenia, skutkując wymagalnością roszczenia odsetkowego.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesu zapadło na podstawie art. 98§1 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Strona pozwana przegrała proces w całości w związku z czym obowiązana jest zwrócić powódce kwotę 4 317 zł tytułem kosztów procesu, na które składają się: kwota 1 500 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 400 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłego sądowego oraz kwota 2 417 zł tytułem wynagrodzenia adwokata i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Nadto strona pozwana, stosownie do wyniku rozstrzygnięcia w sprawie, na podstawie art. 98§1 k.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obowiązana jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 274,55 zł tytułem brakujących kosztów sądowych wynikających z wynagrodzenia biegłego sądowego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.